ζουλάρω

ζουλάρω, ρ. [<ζουλώ + κατάλ. -άρω], (στη γλώσσα της αργκό) **1.** κρύβω, εξαφανίζω, ιδίως κλοπιμαία: «ό,τι ξαφρίσαμε το βράδυ απ' τα σπίτια, πήγα και τα ζουλάρισα στη ζούλα». **2.** κρύβομαι: «μόλις είδα τους μπάτσους να 'ρχονται, ζούλαρα στη γωνιά για να μη με δουν». **3.** κλέβω: «κάθε φορά που ζουλάρει κάτι, εξαφανίζεται για ένα διάστημα απ' την πιάτσα».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας